

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/19141,Tarnowska-Maria.html>
20.05.2024, 01:42

Tarnowska Maria

Maria Tarnowska (z d. Tabortowska), ur. 20 XII 1900 w Olmanach w pow. pińskim (obecnie Białoruś), zm. 1 XI 1997 w Szczecinie. Ukończyła Gimnazjum Żeńskie Filologiczne im. Królowej Jadwigi w Mińsku Litewskim (1918) i kursy nauczycielskie tamże (1920).

W 1918 zaprzysiężona w POW, kurier pozafrontowy do sztabu 2. Dywizji Piechoty Legionów gen. Bolesława Jerzego Roi. Podczas wojny polsko-bolszewickiej 1919-1920 żołnierz oddziału wywiadowczego, 7-krotnie przekraczała linię frontu, 2 razy zatrzymana przez Czecha, oskarżona o szpiegostwo, skazana na rozstrzelanie, po 2 godz. oczekiwania na egzekucję pod ścianą śmierci przekazana do Dyneburga, skąd uciekła. 1920-1927 organizatorka skautingu i drużynowa I Drużyny Żeńskiej im. Emilii Plater w Nowogrodku, w 1920 współorganizatorka i członek Sodalicii Mariańskiej. 1922-1925 nauczycielka jęz. polskiego i historii w Państwowym Gimnazjum Koedukacyjnym im. Adama Mickiewicza w Nowogrodku, 1925-1927 sekretarka w kancelarii wojewody nowogrodzkiego. 1939-1947 żołnierz NOW-AK-WiN ps. Anna (m.in. w Oddziale II Wywiadowczym), 1942-1944 nauczycielka na tajnych kompletach. Po wojnie przesłuchiwana i nękana przez UB. W 1947 współorganizatorka Sodalicii Mariańskiej przy kościele św. Andrzeja Boboli (oo. Jezuitów) w Szczecinie. 1947-1961 maszynistka i referent w Wydziale Zdrowia Urzędu Wojewódzkiego w Szczecinie, od 1961 na emeryturze. W 1957 współzałożycielka Szczecińskiego Klubu Katolików (z Romanem Barcikowskim, Edmundem Bilickim, Krzysztofem Dziembowskim, Romanem Łyczywkiem, Anną i Wacławem Tarnowskimi); zapisała wykłady legendarnego duszpasterza akademickiego jezuita o. Władysława Siwka (do 1969) i wykonała ich matryce. W 1973 sygnatariuszka petycji do Rady Państwa PRL ws. ułaskawienia braci Jerzego i Ryszarda Kowalczyków skazanych za wysadzenie auli Wyższej Szkoły

Data urodzenia 20-12-1900

Data śmierci 1-11-1997

Hasło wydrukowane w **Tom II**

Pedagogicznej w Opolu w przeddzień mających się tam odbyć uroczystości ku czci MO i SB i działaczy organizacji Ruch. 1976-1980 kolporterka komunikatów i apeli niepodległościowych wydawanych przez KOR, następnie KSS KOR, KPN i ROPCiO, 1976-1978 prelegentka na tematy historyczne w Duszpasterstwie Akademickim oo. jezuitów.

Od IX 1980 w „S”, członek Koła Emerytów przy KZ w Urzędzie Wojewódzkim, w 1981 członek „S” Koła Kombatantów. W 1981 współanimatorka Szczecińskiego Klubu Katolików, prelegentka.

Po 13 XII 1981 organizatorka rejestrów internowanych i aresztowanych. 1983-1989 autorka (ps. Anna i własnym nazwiskiem) do podziemnych pism „Obraz” i „Rocznica”.

Odnaczona 2-krotnie Krzyżem Walecznych (1919, 1920), Krzyżem POW, Krzyżem Niepodległości z Mieczami (1931), Krzyżem za Udział w Wojnie 1918-1921 (1991). 10 I 1991 decyzją prezydenta RP awansowana do stopnia podporucznika.

Sylwia Wójcikowa

[Region Pomorze Zachodnie, Szczecin](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)